

העם

הקדחת לא קדחת

במליצות רחיות תקוה דיברו העתור נאים על "קדחת הבחירות". אולם אשר ראו עיניהם החדות לא נתגלה לבני תמותה רגילים. מלבד כמה רמקולים מ" טרטרם שהזמינו את הקהל להגיש ער עורים, וכמה פלאקאטים משעממים ביר תר, לא קדחה שום קדחת. בבתי הקפה, באוטובוסים, במגרשי הכדורגל, בבתי הפרטיים, לא סערו ויכוחים בין מפא"י וצ"כ, בין מק"י וחרות. דובר, כרגיל, על דגי פילה, על החום המעיק, על מעשה של הגברת פלונית עם מר אלמוני, על הסיכויים הפתאומיים לפריצת שלום ב" קוריאה.

אם כי ברור שהמפלגות שומרות את התחמושת הכבדה לסיבוב האחרון, בעוד שבועיים, אפשר לנחש כי מלחמת הבחירות לכנסת השנייה לא תהיה סוערת.

המעמד השני

הרוקח הביא ברוים

סקייה ב' אינה סקייה א'. זאת יודע כל ילד היושב במעברות כביש לוד-ת"א. סקייה א' היא מעברה, "חתיקה", מיושבת, אשר תושביה הסתדרו כבר בחיים, מקב לים יומיים שלושה של עבודה כל שבוע. יש שם עולי טריפולי, תורכיה, אירופה, צפון אפריקה.

סקייה ב' עוד לא הגיעה לאותו מעמד. היא צעירה יותר, חשופה יותר, יבשה יותר. אין בה לשכת עבודה, מרפאה, משגיחים או שרותים אחרים. כל אלה נמצאים בסקייה א', והזקוק להם חייב ללכת כשלושה ק"מ בדרך חולות. אבל בסקייה ב' יש 1000 משפחות עיראקיות וברו אחד.

יצחק שרבאני, בן 22, הוא אחד מתושבי סקייה ב'. גר באוהל גדול יחד עם אמו, דודו ועוד כמה אנשים. לפני שעלה מעיראק היה רוקח, עתה הוא פועל מחוסר עבודה. הוא הלך לסקייה א' לדבר עם מנהל הלשכה שיתן לו עבודה. רק שתהיה עבודה קלה, כי הרופא (הראה תעודה מתאימה) אסר עליו לעבוד עבודה קשה.

את שקרה אחרי זה, איש אינו יודע בדיוק. שרבאני אומר שקיבל מכות, גיר דופים, דחיפות, בעיטות. האנשים שעמדו סביב לשכת העבודה הצטרפו להמומה. הרעש הלך וגבר עד אשר חיללים, ירו כמה דגים בשמירה בסביבת מקום, ירו כמה דגורים באוויר להשליט מטע סדר. כל הזמן שכב שרבאני על האומה, מתפתל בכאבו.

לבסוף הועלה על מכונית, גשלה לטי פול רפואי בתל-אביב. חבריו נשארו ב" מעברה, אכזליראגה לגורלו. פתאום הור פיעו שני אנשים שליוו את הפצוע לתל-אביב ובשורה מרה בפייהם: "הוא מת!" בסקייה ב', ובמידה מסוימת בסקייה א', קמה המומה. על מעשה כזה, אין שותקים. כל אדם אשר כוח כרגילי צעד לתל-אביב, לתבוע צדק מן השלטון ה" הסוכנות היהודית. נואמים קמו במקום, נבעו יחס אחר מן המוסדות. איננו רוצים אוכל טוב או בגדים. גם לא זירות לוקוסוס. אנו יודעים מה מצב

המדינה. אך תנו לנו יחס אנושי, ראו בנו בני אדם טובלים ואופללים. כי אם אינכם רוצים בנו, מדוע הבאתם אותנו לכאן? שפקידיכם יהרגו אותנו כמו כלבים?"

ההפגנה התפזרה, העולים חזרו לאוהל ליהם, ניחמו את המשפחה המתאבלת. למחרת הגיעה ידיעה מהימה: שרבאני לא מת. הוא חי וקיים. ואמנם, אותו יום חזר המתיהחי למשפחתו. חיזור, אך נושם, שכב על מטתו וכל המעברה עברה על פניו, להוכיח כי אמנם קם המת לתחייה. כעבור יומיים, חזרו החיים בסקייה ב' למסלולם השיגורתי. אנשים עמדו בתור לקבלת עבודה, לחם, סכף. הילדים התרוצצו יחפים וערומים, האמהות בישלו במחנק האוהלים. רק דבר אחד השתנה: לסקייה ב' היו עכשיו שלושה ברוים חדשים.

המעמד השלישי

החולה כבר גוסס

"כמה כלבים אתה מייצג?" הטיח בזעם אברהים עבדלה מכפר סכנין לעומת סלימן קוטון, ממנהיגי הערבים האורחתי דוכסים, בעת כינוס נציגי הארגונים וה" מפלגות הערביים, שהתקיים ערב הגשת

את רשות הדיבור, תבע, כנציג 7000 סוים, את תשומת לב הכינוס. אותה שעה החלה תגרה מחוץ לבני עשרות גברים התאספו ליד מכוניתו. רקת של עורך הדין ג'ורג' מופער כירו לו כי טרם נשכה החשד שהוא את בן-דודו.

הנציגים לא התעדרו. כולם משו חדים, כולם מכורים! הסביר כפרי, לבוש קומבאו מבהיק, לחברו. מפא"י שילמה למנהיגים, כדי שיכניסו פירוד בשורות הערבים.

אך בעל אחוזות מוסלמי שיסע אותו: לפני שניגשים לכל משא ומתן (על אי-חוד) יש להתאסף במסגד אלג'זאר בעכו — ולא בבית הספר הקתולי בשפרעם. לבסוף באה גם מסקנה, שלא הוגשמה, מפיו של נימר (נ'אדח) אלהוארי: עלינו להתארגן ברשימה ערבית עצמאית, בלתי תלויה, עלינו להתעלות מעל לכל הניגודים הקסנטניים!

הכנסת

ברגע האחרון: האמת

אחר שאירת הכנסת מלאה קריאות העלבה הנדויות, רווחה תעמולת בחירות שקישטה את כל הדיונים, נקטה הנשיאות

יצחק שרבאני המתיהחי (מימין) שעורר הפגנה מוג הסוכנות (משמאל) תנו לנו יחס אנושי

בין דייר אחד למשנהו, לא נעזוב. זהו כל עמלנו ואנו נגן עליו." וזה: שלוש שנים ושבעה חדשים אחרי שהראשונים ביניהם נסעו במכוניות פתור חות ושרו. האמיני יום יבוא."

המשק

אינדקס איסלנדי

אנשי המחלקה למוסדות בינלאומיים ב" משרד החוץ שבעו נחת יתירה. כאשר הגיע אליהם ב"ינת ארגון העבודה הבינ" לאומי הדן ביוקר המחיה בעולם גילו תגלית רבה, שלא היתה חדשה כלל לפקיד החישוב במשרד האספקה והקיצוב לשע" בר.

התגלית: מתוך 25 ארצות, בהן עלה יוקר החיים ב-1950, בלטה ישראל, בתור ספת הקטנה ביותר: עלייה בשני אחוזים בלבד.

אחר עיון נוסף בדו"ח שגילה תוספת ענק כזו של איסלנדי הצפונית (32 אחוזים), גילו, בצער, שתי מדינות שעלו על ישראל: בורמה שהפחיתה את יוקר המחיה בשמונה אחוזים, איראן — שהפחיתה אותו בשנים עשר אחוזים.

לידתו של צמיג

נהגי המכוניות, העוברים בכביש חיפה תל-אביב נוצצים את עיניהם, בהגיעם לסיבוב ליד קריית איייה בצמיג הענק נושא הכתובת: "הבחר גינרל לצמיגים ולגומי (ישראל) בע"מ" ונאנחים: "מתי ז' רק בעל מכונית יודע להעריך חשד בותם של חלקי חילוף ובעיקר: צמיג. כמה מאות מטרים משלט זה, על שטח של חמשים דונמים, לוקמים קירות הביצין הענקי, המבטיח לספק, כבר בסוף (המשך דמויות אפורות

בהתייעצות עם ראשי הסיעות) בצעד ה" הגיוני היחיד: החליטה להפסיק, היום, עשרים והמשה ימים לפני הבחירות את מושב הכנסת. לכנסו לשיבת פרידה תגי" גית אחר הבחירות, או לשיבת חירום (באם הממשלה, נשיאות הכנסת או לפ" חות עשרים חברים ימצאו לנכון) לפני הבחירות.

אך לפני כן הספיקו הח"כים היוצאים לאשר את חוק החסינות המבטיח במיוחד כי חבר כנסת לא ישא באחריות פלילית (או אזרחית) בשל הצבעה, הבעת דעה או פעולה אחרת בתוקף תפקידו.

ערי ז'בוטינסקי, איש חירות שהפך בלתי תלוי ואינו מועמד לכנסת השנייה, חיכה לרגע האחרון, הטיח בפני הח"כים הנבוכים והיוזר הוועם את דעתו: "מע" סים הם בתי המחוקקים בעולם שהוקמו בתקופה כה גדולה לעצם ועמדו על רמה כה נמוכה כאספה המכוננת של מדינת ישראל."

חברי הכנסת שחוסנו לפני שעות מר עטות, איבדו את חוסנם, נאלצו להסכים (כינם לבין עצמם) עם דברי חברם נמוך הקומה החוזר למטימטיקה ומולות.

תורת האומה

היום לא בא

הקהל שנהר ברחובות תל-אביב הראי שיים עם רדת ערב בחפשו בלילו נעצר לרגע קט מול עמודי המודעות, רפרף על מודעות צבעוניות שהזמינהו לשמוע נאום מנהיג דגול, הציעו לו סיגריה מפור- סמה, סטיסם הוליבוויים בעלי שמות מעוררי-סקרנות. מבטיהם התוהים נעצרו לכמה רגעים בכרוז קטן, פשוט, חסר- קישוט.

ללא כל הקדמה, כאילו ביטא מועקה עמוקה, נשא הכרוז מלים חריפות, מש" פטים מלאי-סינה: יחס שרירותי... צי גיות... גיבורי אתמול... חיללים... נש" כחים... מבטי הקהל התעקבו לרגע, קראו, עברו לכרוזים אחרים, לתוכניות מועדוני הלילה, להופעות האמנותיות. אותה שעה עמדו כמה דמויות אפורות

Advertisement for 'המפלגות מעונינות בקולות הצברים!' (The parties are interested in the votes of the immigrants!). It features a cartoon illustration of a man in a car with a megaphone, surrounded by a crowd of people. The text is in Hebrew and promotes political participation.